

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saafom: Indsendelser, Adresselister, Indberetninger o. s. v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.

Penge kan jendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registreret Brev.

For Penge der jendes i Løse Brev kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og lovtitere for Abonnementsspenge.

- G. H. Christensen, Fremont, Nebr.
- N. H. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
- G. H. Johnson, Minden, Nebr.
- A. Christensen, Clarion, Kansas.
- S. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
- C. H. Hobbs, Deerfield, Dane Co., Wis.
- P. Vanhorn, N. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
- E. H. Knudsen, Day, Kansas.
- A. V. R. Spangberg, Room 50, N. T. & S. F. Bldg., Toledo, Kan.
- E. W. Wagner, 1907, 27 Ave. & Burbette St., Omaha, Nebr.

Personer eller manglende Eksemplarer maas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker titide.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for „Stjernen“, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementsspenge.
Peter Ebbeson, Udg.

„Stjernen“ for \$1.50.

Prisen paa „Stjernen“ er fra Dato nedfat til \$1.50 om Aaret til forsuds-betalende Abbonenter, hvorimod al Restante vil som hidtil fremdeles blive regnet efter \$2.00 pr. Aargang. De Abbonenter, som har betalt Bladet for Aaret 1891, og endnu ikke modtaget den bestilte Præmie, vil efter denne nye Ordning have Krav paa at saa 50 Cents tilbagebetalt, eller blive kvitteret for fire Maanedes mere eller til 1ste Maj, 1892, hvilket krav vil blive honoreret af „Stjernen“'s Udgiiver i ethvert Tilfaelde hvor det forlanges. Derfor vedkommende indet lader hore fra sig derom, vil Præmierne blive fremsendte efter forrige Plan, og de indsendte \$2.00 gjælder da, selvfølgelig, blot for et Aars Subscription. De, som allerede har modtaget deres Præmier, har faaet fuld Værdi, ogsaa under den nedfattede Pris, thi med den halve Dollars Reduktion frafalder, vel at merke, Retten til Præmie.

De Hovedgrunde har ledt mig til at foretage Prisnedsettelsen. Den første og væsentligste er den danske Avislæsers Hordring paa billigere Literatur. At denne Hordring er berettiget kan ikke nægtes i Sjænen paa den Kjenndgjerning, at danske Aviser er to—tre Gange saa dyre som engelske. At denne Forsiglel har sin gode Grund i vor Nationalitetssaaftalighed og følgende mindre Udbredelse af de i vor Sprog udgivne Aviser er nok som bekendt og indrømmet. Men jeg tror at den gamle prøvede Regel: Lavere Priser skaffer større Forbrug, ogsaa vil staa sin Prøve paa dette Omraade. Den Mand, som nu har sit Læs med at vilde \$2.00 eller \$2.25 for en Kvi, vilde høre to eller tre dervsom Prisen blev faaret over i Midten. Han vilde gjerne holde flere Blade nu, men den høje Pris gjør det umuligt i disse knæpede Tider. Somloftest er der ogsaa to eller tre Aars Restante paa det Blad, han har, som skal betales op inden han tør tænke paa at vove sig videre. Ja Restanterne — her er det netop min anden Hovedgrund for Nedsettelsen ligger. Nedsettelsen er et Skridt nærmere imod Kontantfykstemet, hvilket er det Grundlag, som jeg saa ofte har sagt jeg styrrer efter at bringe min Forretning ind paa. Avisgjæld har ikke eksisteret, den er i lige Grad en Forhænder for Abonnement og Udgiver. Jeg kunde ønske med en Gang at tage Skridtet fuldt ud og gennemføre den Regel at stande Bladets Forsendelse naar Betalningen er udløbet, men den store Pengeknæpthed mellem Folk forbyder mig at gjøre det i Jesblikket. Eventuelt maa og skal det dog komme dertil, thi det er det eneste sande Fjorretningsprinsipp for alle vedkommende, ligesom det er en nødvendig Betingelse for Opnaaelsen af det Maal, jeg har sat mig at gjore billigere Aviser tilgjængelig for den danske Læserverden.

Lange har jeg attraaet at komme de Høje Priser til Lids, men først nu er Bladet blevet finansiel stærkt nok til at tillade det første Indbryg. For denne Stykke er jeg for en Del under Taalmodighedsforhold til de Venner af Bladet, der har vist for det Udredelse. Samtidig tror jeg at have noget Krav paa Erkjendtlighed fra Abbonenterne, og man vil sikkert kalde mig urimelig naar jeg forlangt at enhver Abonnent gjør hvad han kan for „Stjernen“'s Udredelse, og

derved bidrage til baade at Bladet kan blive bedre i Indhold og endnu billigere i Pris. Thi det skal ikke fortales saaledes at Prisnedsettelsen sker paa Væfostning af Bladets Kvalitet, nej tværtimod, det skal være mit største og højeste Maal at gjøre Bladet bedre og bedre.

Jeg skal tilføje at min Erfaring med Præmiefykstemet har dragt mig til den Overbevisning at dette System mere og mere taber sin Popularitet. For de fleste Folk gjælder det mere om billig Væfning end om rigelig Læsning for en vis Sum. Men skulde der være en eller anden af Bladets Abbonenter, som ønsker at gjore Indbryg af Literatur, vil jeg som omstaaende Voglligle viljer nu som før skaffe dem Veger under den almindelige Pris.

Dannebrog, 7. Febr.

Peter Ebbeson.

Betselsbrug og Frugtavl.

Enhver Stats Væfstand er i en vis Grad afhængig af dens Produkters Mangfoldighed. Hidtil har Nebraskas Produkter været for faatalige til at sikre dens Befolkning en jævn Væfstand. Et daarlignt Maasat har været ensbetydende med et økonomisk daarlignt Mar. Færmere, Kjøbmand og alle Slags Forretningssfolk begynder at lære denne Sandhed.

Men Fremtiden bringer nye Forhaabninger i sit Skød. Indførelsen af Roosevelt-Prisen har brudt Vænen for en nu vigtig Industri. Ganske vist har dens Værdi vist en temmelig stor Værdi for deres egen Fordels Fremme, dog er den Sandhed uomstødelig, at Nebraskas Jordbund er blandt Verdens bedste for Produktionen af denne vigtige Grødtart.

Men Hovedbetydningen af Udviklingen af Betselsbrugen i flere endnu nye Retninger indrømmes af de fleste Folk, og nogle Udtalelser fra Formanden for Statens Hovedbetselsbrugsforening vedrørende de almindelige Fruktarters Triosel er højest opmuntrende. Væfster trives saa ubrøget her, at det langt oversteiger Saglyndig's mest sangvinne Forventninger. En enkelt Mand her i Staten har i Aar solgt Væbler for \$3,000 fra en Væblehave, der blot er 3 Acres stor. Væbler er et Produkt, for hvilket der er og altid vil blive et godt Marked. I sær er dette Tilfaelde hos os, da vi ligger saa nær disse halvgulde Strætninger i Vesten, der ikke kan blive produktive fændrend Irigitationen bliver indført. Væfgrug trives ogsaa godt i Nebraska; men det er først i de sidste saa Aar at Landmandene har skjenket denne Drift nogen Opmærksomhed. Ja, endnu er de fleste Fruktarter dyre paa Markedet i Omaha, og er ikke altid i den bedste Forfatning som Følge af den lange Transport. Fruktavl stilles Udfigt til nok en Udvæf fra Fattigdom for en Del af Nebraskas Færmere, og lad dem gribe Kjelligheden.

En national Bankerotlov.

Et Forslag til en for hele Landet gjældende Bankerotlov har passeret Kongresen Underhus. I Betragtning af den Mængde andre vigtige Sager, som spænter Behandling, er det tvivlsomt at den vil naa igjennem Senatet i den korte Rest af Samlingen, som nu er tilbage. Forretningssverdenen trænger haardt til en regulerende Lov i denne Retning; de utallige fændrende Misbrug og Bedragerier, de tusinder faldte Konkursfer, der er overfattede mellem Aar og Aar, burde alt for flere Aar siden have raabt højt nok til at fremkalde Kontrol ved Lovens Arm.

Rigtignol har de For Stater tidligere haft en Fallitlov, og den dermed haavt Erfaring var ganske vist ikke tilfredsstillende. Den som blev vedtaget i 1867 var saa utilfredsstillende, at den nogle Aar senere blev forfattet, og siden den Tid har Lovsaaheden paa dette Omraade haft store Svæbder. Den Lov gaaned alene Embedsmændene, som vandt Kæftelige Sporier derved, men hverken Kreditor eller Debitor fandt det muligt at komme til sin Ret under dens fejtede, forblommede Bestemmelse.

Den nu foreliggende Lov, som er forfattet af Kongresmand Torrey fra Missouri, er omhyggelig udarbejdet og indholder formentlig alle den gamle Lovs Dyder, men ingen af dens Lyder. Den væretager Kreditorens Interesser nøje og samvittighedsfuldt, lader dem alle nyde ens Ret, og paalægger ikke Debitoren nogen usvøbende Byrde, og især forhinder den Embedsmændenes Uplymbringer af begge Parter, hvilket var den gamle Lovs svage Side, og det som gjordte den saa forhadet. Hovedhensigten er at opnaa en endelig Afslutning paa Konkursloven, som de enkelte Staters forskellige Lovde efterlader i halvfærdig Stand. Vejen til en endelig Afgjorelse og Optagelse af fornyet Forretningssvirksomhed lettes for den ærlige Fallent,

hvorimod den uærlige Fallent vil faa sin forfærdede Straf under Loven.

De ledende Handelsforeninger er vellystige stente for den nye Lov, og mange Forretningssfolk, som staa udenfor disse, har skjenket den sit Bifald. Handelsens Tilstand har maaske ingenfænde for illellt saa stærkt et Krav til en Fallitlov som netop nu, men alligevel er der altid gyldige Grunde for en sund og respektfuld national Fallitlov, som kan beskytte alle berettigede Interesser og beskytte Handelsfolket imod Bedrageri.

Til nødbliende i Howard Co.

Den Kjenndgjerning at fejlslagen Hofst har stillet flere Familjer i Howard County i trængende Omkjenndigheder gav Anledning til Afholdelsen af et Maasemøde i St. Paul sidste Torsdag for at tage Forholdsregler til Afhjælpelse af Røden saavidt muligt.

Det blev besluttet at sende en Komite paa to Mand til Lincoln for at sikre Howard Countys trængende en Aandel i den nye vedtagne Stats-Bevilgning. I den Hensigt at samle paalidelig Underretning om Rødens Omfang blev der valgt en Komite bestaaende af et Medlem fra hvert Precinct. Underrettede blev valgt for Dannebrog Precinct, og jeg beder istæendigt enhver Læser, som kjennder et virksomt Tilfaelde af Rødt i dette Precinct, uafhængigt af at melde det til mig. Det maa ske straks, for der er ingen Tid at spille, hvois vi skal faa Del i Statens Bevilgning.

Udvælgelsesmedlemmerne for de øvrige Precincts ere følgende:

- J. F. Frederick, Warsaw Precinct; J. H. Hois, St. Eddy; Charles Grammar, Sage Valley; C. B. Svoboda, Kelfo; H. O. Seelen, Spring Creek; Hans Mortensen, Danneberg; George Paulman, Loup Fork; H. S. Smith, Logan; John Banstigt, Fairdale; Peter Ebbeson, Dannebrog; C. H. Young; Cotesfield; Adam Brier, St. Paul.

Peter Ebbeson, Udvælgelsesmedlem for Dannebrog Pre.

Fra Washington.

Kongres-Dagbog.

Lørdag, 31. Jan. Senatet vedtog idag Arme-Bevilgningsloven og optog til Behandling Forslaget om Bevilgninger til Fæstningsværkerne; dette blev imidlertid lagt tilside for at gjore Anledning til Behandling af Pensionsloven. Der blev vedtaget 110 Pensionslove, deriblandt den af Huset vedtagne om Pension af \$100 Maanedet til General Franz Siegel.

Huset vedtog idag Militærakademiets Bevilgningslov og har optaget til Behandling Bevilgningerne til Diplomatsvæfnet.

Præsidenten sendte idag Kongresen et Budskab i Anledning af den Lov, som bestemmer, at en ny Finansminister maa udnævnes inden 10 Dage, efterat en Væfance er indtraadt. Han anbefaler, at Loven saaledes forandres, at Præsidenten midlertidigt kan ansætte en Person til at udføre Embedets Pligter, indtil en Minister er udnævnt.

Mandag 2. Febr. I Senatet indbragte Senator Turpie en Resolution i den Hensigt at forandre Konstitutionsloven saaledes, at Forbundsrentorer vælges af Folket, Resolutionen henvises til Justitsudvalget. Senator Sherman forlangte at Kongresen skulde gjore en Undtagelse i McKinley-Loven for Sandwich-Vernes vedkommende, da den forhøjede Told strider imod eksisterende Traktater og følgelig volder Regjerings megen Væfvar. Forslaget om Bevilgninger til Fæstningsværkerne blev stillet frem og forhandlingen drejede sig om Udvælgelsesloven til at rebusere Bevilgningen til Forslaget ved Haanedet ved Boston, New York, San Francisco, Hampton Roads og Boston fra \$1,000,000 til \$750,000. Endringsforslaget blev vedtaget, og Senatet holdt derefter en ekskursiv Samling for lukkede Døre.

Paa McKinleys Forslag vedtog Huset at forandre Loven saaledes at en ny Finansminister ikke behøver at udnævnes for 30 Dage efter Vakansen er fæet. Præsidenten har fundet det en svær Opgave at træffe Valg paa Windoms Eftermand, og denne Lovforandring sker isølge hans Ønske.

Torsdag 3. Febr. Huset forfattede Behandlingen af Bevilgningerne til Diplomatsvæfnet.

Senatet tilstemte Husets i Gaar vedtagne Endring af Loven angaaende Væfsettelsen af Vakansen i Finansministeriet. Præsidenten faar derved en Maaned til at opsjge en ny Finansminister Bevilgningerne til Fæstningsværkerne blev dernæst Emnet for en indgaaende Debet. Det første Punkt i Villen der tilbrog sig Opmærksomheden vor Bevilg-

ningen af \$1,000,000 til Indbryg af oljekjædet Staal for Tilvæfning af stærke Rigtitanorer. Udvælgelsesloven vedretes Væfset til \$800,000, og Senator Gorman foreslog under Debatten en yderligere Nedsettelse til \$250,000. Udvælgelsesloven blev vedtaget med 39 St. mod 7.

Onsdag 4. Febr. Behandlingen af Væfsettelsesloven fortsættedes i Senatet. Udvælgelsesloven om at bevilge \$400,000 til Anskaffelsen af Jernmaterier ved Kjøbsofret blev forfattet. Udvælgelsesloven om at strage Bevilgningen af \$58,600 til Anskaffelsen af to Kanonvogne blev tilstemt. Ligeledes tilstemtes Udvælgelsesloven om at rebusere Udvælgelsesloven for Fuldførelsen af Kanonfabriken i Waterleit, N. Y., fra \$248,743 til \$148,743, samt Væfset til \$468,000 til \$268,000.

Dernæst vedtog Senatet Forslaget om den Bevilgning til det militære Akademi. Første Behandling af Pensions-Bevilgningerne blev gjort til Dagsorden for i Morgen.

Huset vedtog Forslaget om Bevilgningen til Diplomatsvæfnet. Torsdag, 5. Febr. Præsidenten proklamerede i Dag Gjenfærdigheids-traktaten med Brasilien under den ny amerikanske Toldlov. Traktaten er tilfæet samt den brasilianske Regjering og dens Hovedpunkter er følgende: Sukker, Molasses, Kaffe og Huber fra Brasilien indledes toldfrit til de For Stater, og til Gjengjæld indleder Brasilien toldfrit følgende Varer fra de For Stater: Pvede, Mel, Majs, Kartofler, Hø, Havre, Bæf, saltet Fæst, Kul, Væfset og Redslaber, videnstæbelige Væfer og Jernbanemateriale. Lignende Traktater forhandles for Tiden med Cuba og Venezuela.

Senatet forfattede Behandlingen af Pensions-Bevilgningen og vedtog den med et Par ubetydelige Forandringer. Der bevilges til Pensioner i, indværende Aar den samlede Sum af \$133,173,985; til Lægesyning \$150,000; Salær til 18 Pensionsagenter \$72,000 og til Salærer til Clerke i Pensionsbureauet \$400,000.

Huset paabegyndte Behandlingen af Forslaget om blandede Bevilgninger.

Torsdag, 6. Febr. Behandlingen af Forslaget om blandede Bevilgninger fortsættedes i Huset. Senatet behandlede Husets Forslag, om at yde Regjeringsfunktionæret Erstatning for Overarbejde under Dittetters-Loven for Tiden mellem Lovens Vedtagelse i 1868 og Præsidentens Grants Proklamation af samme, der ikke udfom for Maj, 1869. Videre Behandling udfattedes til næste Dag.

Brev fra Lincoln.

Den australske Valglov, som Huset vedtog i Mandags i Udvælg, bliver uden Tvivl vedtaget som Lov, thi den har de uafhængige fulde Støtte. Den har lofset dens Forsætter, Repræsantant Porter fra Merrick County, mange Rætters Arbejde. Forslaget dækker ogsaa Prøvevalg paa vel som de egentlige Valg. Primary-Valg eller Konventioner paalægges at indsende til County Clerken eller Statssekretæren skriftlig Certifikater angaaende de opstillede Kandidaters Navne. Disse Certifikater skal i to Aar henligge til offentlig Inspektion. Certifikaterne skal indsendes til Statssekretæren mindst 25 Dage før Valgdagen og til County Clerken ikke senere end 20 Dage. Statssekretæren, County Clerken og for inkomperede Byers Vedkommende By Clerken skal da paa det offentliges Beføftning lade trykke Stemmesedler med alle de Kandidaters Navne paa som der er indsendt Certifikat for. Stemmesedlerne skal bestaa af hvidt Papper, paatrykt med sort Bæf. Ingen Valgrets (Precinct) maa indeholde mere end 300 Valgere, og i Valgatalen skal der være et lukket Kammer for hver 50 Valgere, hvor Valgeren i Encum kan udskrive sin Valgseddel. Naar en Valger indfinder sig paa Valgsstedet for at stemme, skal den ene Valgdommer overrække ham en Valgseddel, paa hvis Bagside de to af Dommerne først har streget deres Navne. Valgeren forføjer sig da til det private Lufat og mærker med Bæf et (X) lige overfor hver af de Kandidaters Navne, han ønsker at stemme for. Dernæst skal han sammenfolde Sedlen saaledes at blot Ydersiden med Dommerens Paakrift bliver synlig. Naar dette er gjort forlader han Rummet og overrækker Dommeren Papiret. Denne putter det i en Valgurne, og Valgeren skal straks forlade den indbegnede Plads som skiller Væfset fra den offentlige Plads. En Kæling eller Stranke skal nemlig sættes tovers over Salen, saaledes at ingen uden først at passere gennem det Rum, hvor Valgerne udskriver sin

Stemmeseddel, kan komme Valgurnen nærmere end 12 Fod. En Valger maa ikke indbegaae et Stemmeseddel i længere Tid end 5 Minuter. I Tilfælde, hvor en Valger under Ed erklærer, at han ikke kan skrive eller af Blindhed eller anden ledemelig Svagbed ikke selv formaar at udskrive sin Stemmeseddel, skal to af Dommerne assistere ham derved, og skrive paa Udsiden af Stemmesedlen at de har ydet saadan Assistanje og de er under Straf forbudt at meddele til noget Menneffe hvem Valgeren har stemt for. I Stemmerummene skal opstaae Plakater, der med store tydelige Bogstaver indeholder al fornøden Anvisning for Valgeren. Medlemmer af Valgkommissionen forbydes at agitere (selectioneer) paa Valgdagen, og ingen anden Person skal tillades at agitere i Valgalen eller udenfor nærmere end paa 100 Fod. Ingen Valger maa vise nogen sin Stemmeseddel før han overrækker Dommeren den, eller mærke den saaledes, at den senere kan gjenfæendes. Ligeledes skal det være strafbart at opføre en Valger til at fremvise sin Valgseddel. Mulkten for disse Overtræbelsler er mindst \$25 og ikke over \$100.

Forslagets Sjemed er at sikre den enkelte Valger Kjellighed til at stemme for de Kandidater, han ønsker at stemme for, at omgive ham med den Andagt, No og Færdighed for andres Indblanding, der er saa nødvendigt i et vigtigt Anliggende som dette samt at gjore Valgindgangen fuldstændig privat og hemmelig og saa meget som muligt at modvirke Kjøb af Stemmer, Valgtryk og de øvrige vedvære Valg stødende Misbrug. Vi tror at Forslaget svarer saa nær til Hensigten som man kan ubtænke sig en ny uprøvet Lov, og vi ser derfor gjerne at det bliver til gjældende Lov i Nebraska.

Forslaget om ligelig Fordeling af Saloon-Licenser i Bengene indført af Repræsantant Parker fra Howard County er ganske paa sin Plads. Vi er bleven tilfættet et trykt Kjøp af Villen, og ser deraf at Hensigten er at alle Saloonlicenser paa indbættedes til Countykasseren og derafra videre til Statskasseren, som saa overdrager det samlede Væfset til Statens Skolefond. Altsaa bliver Saloonpengene en Del af den halvårlige state apportionment, og bliver fordelt paa Skolebidstrikkerne paa samme Maade, som de ved Valg af Skoleland indkomme Midler. Denne Fordeling bliver endnu mere grundig end derved ethvert County beholdt sine Licenser for sig selv. Der vil dog endnu hengaa mindst to Aar inden denne Reform kan gennemføres. Det er nemlig en Konstitutionsforandring, her er Spørgsmaal om; deraf skal det først stemmes over ved næste Valg, og dernæst skal Legislaturen vedtage en Lov, som opfatter de i Forslaget gjore Bestemmelser. Vi tror nok at der blandt Landsboerne er et almindeligt Ønske, at denne Reform ender simpelt Retfærdighed; Saloonen underholdes jo af Befolkningen i sin Hæfbed, og hvorfor da ikke fordelde den deraf flydende Revenue paa den hele Befolkning, i Stedet for paa en vis Klasse?

Sukkerloven er Undergang vis, der er ingen Tvivl om at Loven bliver forfattet. Det independent Partis Medlemmer er næsten til en Mand imod Præmien. Ja, selv Medlemmerne fra Hall County modarbejder den. De siger at Fabrikken i Grand Island ikke betalte mere end \$3.50 pr. Ton for Røer, der næppe kan produceres for \$6 pr. Ton. Et Ton Røer yder ca. 240 Pbd. Sukker, hvorpaa United States betaler \$4.80 i Præmie og Staten \$2.40, en samlet Præmie af \$7.20. Sukkeret kontrolleres af et enkelt Grossererfirma, som udsælger det til Handelens til samme høje Pris som det fra Væfndinden indførte. Ornarbs Fabrik har 3000 Acres Land til dens Raabidgbed, og kan derpaa avle alle de Røer, som den kan forbruge. Dette Land ligger ved Fabrikken og kan byrles med forbedret Maskineri, hvorfor det er umuligt for Færmere milelangt derafra at konkurrere. Ingen vil naage at en Røesukkerfabrik er en for Staten nødvendig Industri; men lad Fabrikkerne betale \$7 a \$8 pr. Ton for Røer, hvilket de meget vel kunde gjore, saa blev det en Levevej for Landarbejdere. Under nuværende Forhold er det bedre at ophave Præmien. Fabrikkerne faar alt, Færmere intet.

Udsigten for Jernbanelegioning begynder at lysne. Husets Jernbanetomite har efter behørig Overvejelise indrapporteret et Lovforslag, der væsentlig er et Kjøp af Staten Jowas nuværende Jernbanelov. De fassatte Takter er de samme som for første Klasse Baner i Iowa. Men alle Baner sættes i en

Klasse, hvorimod Jowas Lov inddelede Banerne i tre Klasser grundet paa Trafikens Omfang. Det er i hvert Fald en Indvending mod dette Forslag; det affkaffer nok den nuværende Jernbanetomissions, men sætter i Stedet en, der skal bestaa af Guvernøren og tre af ham valgte „Sekretærer“, der skal sidde paa \$2,000 aarlig Gage. Hvorfor denne Kommission skulde blive bedre end den, vi nu har, kan vi ikke se. En folkevalgt Jernbanetjereise er jo hvad Folket i Staten har udtrykkelig forlangt den ene Gang efter den anden, og hvorfor et ikke imødekomme Kravet? Par. 1 i Forslaget knufter Slangehovedet paa et graadigt Monopol, idet den forbyder Ekstraktakter for Broer og Færger, som udgjør et Led af Jernbaner. Par. 5 tæder Komiteens Frygt for at Lovkontrol vil blive en Dampet paa ny Jernbaneprojekter; det er nemlig en Undtagelsesparagraf, der fritager ny Baner, som anlægges i Løbet af de næste to Aar, for Lovens Bestemmelse indtil 1. Januar, 1895.

Et af de vigtigste foreliggende Forslag i Huset er indbragt af Schappel fra Pawnee. Dens Hensigt er, at uopbrugt Land, der stöder op til opdyrkede, forbedrede Farme, skal bestattes lige saa højt som dette. Forslagets Forsætter ansører som Støtte dertil, at John Wood mæfster fra Cleveland ejer 13,000 Acres vildt Land i Pawnee County, og en anden fremmed Kapitalist besidder en Strætning paa 4,000 Acres, der stadig vokser i Værdi ved Forbedringen af de omgliggede Farme, hvorimod Statteligningsprosenten blot er en lille Værdi af Staten paa de opdyrkede Farme.

Senator Christoffer son har affattet en Lov til Forbedring af Lønarbejdernes Retforhold. Den bestemmer at Domstolene skal uden Kaution udfæde en order of attachment (Beslaglæggelses-Ordre) til en Arbejder, som har Løn tilgjæld hos Korporationer eller Personer, der ikke er bofæende i Staten.

Blandt Independents raader stærk Stemning for at Valgretten skal holdes i større Hæbd. Storms fra Nemaha har indbragt en Bill om, at ingen uden Borgere skal have Stemmeret; med andre Ord skal Ublænde ikke kunne stemme for de har faaet sine sidste Papirer.

Modie fra Red Willow Co., som er independent og prohibitionistisk Medlem af Huset, er ikke stent for at lade Saloonerne bære paa den vundne Sejr, men har stillet Forslag om at forhøje Saloon-Licenser fra \$1000 til \$2000 i Byer paa over 10,000 Indvaanere.

Senator Christoffer son arbejder med stor Fæd paa et Udfæst til en ny Nefuranslov. Paa dette Omraade er der Trang for megen Reform. En væsentlig Bestemmelse i den ny Lov vil efter haad der er bleven os meddelt blive, at fremmede Assuranseffelskaber opererende her i Staten skal holde en indbetalt Kapital her, der skal være Beslaglæggelse underkastet for Satisfaktion af Domme sæbde imod Selskabet.

Som bekendt har Legislaturen anmodet Kongresen om en Bevilgning paa en Million til de trængende i Vesten. Men efter at Sandfynlighed bliver det lidt eller slet intet, Nebraska faar fra Nationalregjeringen. McKeeighan, det nypalgte Kongresmedlem fra Kreds 2, som for Tiden opholder sig i Washington for at arbejde for Sagens Fremme, skriver at der blot er Udfigt til en ganske ubetydelig Understøttelse.

Den lille Indianertrig lader til at skulle blive en kostbar Spag ogsaa for Nebraska. De indkomne Negninger for Proviant og Material tæller op til den nette Sum af \$40,000, og i Huset er allerede indbragt Forslag om en Pengebevilgning paa denne Størelse.

Guvernør Boyd har understreuet Loven om en Bevilgning af \$100,000 til de nødbliende.

Legislatur-Dagbog.

Den 31. Januar. Straffange-Kontrakte blev Gjenstand for Behandling i Huset. Som bekendt har Staten gjort den Akford med en vis C. W. Mosfer, at han for en fastsat Betaling for hver Tugthus-fange skal føde og klæde dem, men isvrigt have Ret til at tage det Arbejde ud af dem han kan faa. Hensigtsmæssig heden og Retfærdigheden af en saadan Ordning lader sig underkæfte en god Grad af Tvivl. Det er en stæbelig Konkursans for Lønarbejdet, og Fangerne udsættes for grusom Behandling, noget der tidt nok har gaet uhyggelige Nygter om. Independenten Stebbins bragte i Dag Sagen paa Bane ved at indbringe